

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Septimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Item concessio privilegiorum Episcopo, Capitulo, aliisque.

Ac jus nominandi ad d. Ecclesiam Regis Franciæ.

Claufulæ.

litare mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro concedendi, & edendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit sub penis in contravenientes statuendis, observari faciendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem etiam concedimus, & impartimur; necnon Episcopo, ut præferatur, ac Dignitates in prædicta Ecclesia Blesen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, aliisque Capituli, & Ecclesiæ hujusmodi personis, & Ministris pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præminentibus, prerogativis, concessionibus, facultatibus, Indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii, qui & aliarum Ecclesiarum Dignitates obtinentes Capitula, & Canonici, aliæque Civitates, & Dioceses ac eorum Cleri, Incolæ, & habitatores, eorumque res, & bona fruuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, & quoad habitus delationem, ut præferatur uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, concedimus, & indulgemus: ac eidem Ludovico, ejusque successoribus Franciæ Regibus attenta suppressione, & extinctione prædictarum Mensarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote, seu dotis parte Episcopatus Blesen. unione Mensis Episcopalis Blesen., & Carnoten. prædictis de consensu dicti Ludovici Regis, ut supra factis Jus nominandi ad dictam Ecclesiam Blesen. quandocumque, & quotiescumque illa Pastoris solatio destituta fuerit juxta formam, & dispositionem Concordatorum prædictorum etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

§. 8. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu etiam ex eo, quod causæ propter quas præmissa emanarunt coram Nobis, vel alibi verificata, & approbata, ac quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocari, citari, & audiri non fuerint, & præmissis non consenserint, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controverfiam vocari, ad terminos Juris reduci remedium impetrari, vel sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ Regulas quandocumque etiam in crastinum assumptionis Successorum Nostrorum ad Summi Apostolatus apicem, vel alias quandocumque editas, vel sub quibusvis tenoribus, & formis emanatas, & in posterum eden., & emanandas nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum, etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Episcopum, Dignitates, Capitulum & Canonicos hujusmodi eligenda restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas semper validas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon Episcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis hujusmodi pro tempore existentibus perpetuo suffragari; sicque & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

§. 9. Non obstantibus Nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de gratiis, & Indulgentiis

adinftar non concedendis, ac de exprimendo vero annuo valore, necnon de jure quæfito non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a Jure permissis fieri prohibentis, ac quibusvis Apostolicis necnon in Synodalibus, Provincialibus, & Generalibus Conciliis editis, vel edendis Constitutionibus, quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, & expressio ad hoc servanda foret, illis in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse juxta Decretum Congregationis rebus Consistorialibus præpositæ harum serie derogamus, contrariis quibuscumque.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ separationis, dismembrationis, segregationis, divisionis, exemptionis, liberationis, decorationis, erectionis, institutionis, concessionis, attributionis, assignationis, subventionis, suppressionis, extinctionis, unionis, annexionis, applicationis, appropriationis, translationis, voluntatis, mandati, impartitionis, suppressionis, extinctionis, reservationis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, aut ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incurfurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo sexcentesimo nonagesimo septimo, septimo Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de Cultu Immemorabili Servæ Dei Mariæ de Capite.

XCV.

Conf. ed. 1696. Jun. 30. P. 5. extat confirmatio Cultus B. Mariæ de Jocos. Et Clem. XI. Conf. ed. 1710. Mar. 16. P. 10. Cultus B. Lucie de Narnia.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dat. 11. Aug. 1697. An. 7.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolica servitutis officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati atque infirmitati nostræ credere dignata est salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, Beatarum Christi Ancillarum in Coelis cum eo regnantium, in quibus nimirum utpote vasculis imbecillioribus opus dexteræ excelsi mirabilis, ac illustrius apparuit, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut pia sublimium personarum non minus virtutis, quam Regii culminis splendore conspicuarum vota postulant, & Nos ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque Sanctæ decus, atque adificationem expedire in Domino arbitramur.

Exordium m.

§. 1. Cum itaque nuper nempe die 3. currentis Mensis Augusti in causa Toletana Beatificationis, & Canonizationis Servæ Dei Mariæ de Capite vulgo della Cavezza nuncupatæ, uxoris dum vixit Sancti Isidori Agricolæ, ad enixas preces charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Regiæ Catholice ejus uxoris, accedentibus etiam in id supplicationibus Ven. Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Senatuum, seu Magistrorum

D. Decreto confirmata fuit sententia a Judicibus Delegetis prolata circa dictum cultum, & casum exceptum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

tuum plurimarum Civitatum Regnorum Hispaniarum, praesertim vero Senatus, seu Magistratus oppidi Madriti Toletan. Diocesis, & ad iteratas, ac supplices instantias dilectissimi filii Alphonsi de Torralba ejusdem Caroli Regis in Romana Curia Agentis, seu negotiorum gestoris, ac Causae Beatificationis, seu Canonizationis hujusmodi postulatoris, reproposito in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praepositorum per dilectum filium Nostrum Joannem Franciscum ejusdem S. R. E. Cardinalem Albanum nuncupatum dubio, quod prius nempe die 13. Julii proxime praeteriti per ipsum Joannem Franciscum Cardinalem, dilata tamen tunc ejus resolutione, propositum fuerat: an scilicet sententia Judicum ab eadem Cardinalium Congregatione Delegatorum prolata super cultu ab immemorabili tempore ipsi Servae Dei Mariae exhibitio, & casu excepto a Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII. Praedecessoris Nostri essent confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, relativae contentis in precibus desuper fabricatis, eisque serio, & diligenter discussis, & examinatis, dicta Congregatio Cardinalium audito etiam prius in scriptis, & in voce Ven. Fratre Prospero Archiepiscopo Myren. Promotore Fidei, de ejusmodi cultu immemorabili constare, praedictasque sententias confirmandas esse censuit.

Solicitude Pastoralis officii, quo Ecclesia Catholicae regimini divina dispositione praesidemus, Nos admonet, ut paternam Congregationum virorum Religiosorum uberes bonorum operum fructus aspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentium curam gerentes, illarum quieti, felicique regimini, quantum Nobis ex alto conceditur consulere studeamus.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Innocentio PP. XI. Praedecessori Nostro pro parte tunc existentis Praefecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis exposito, quod licet per quamdam Constitutionem re. me. Gregorii XIV., etiam Praedecessoris Nostri super confirmatione Instituti dictae Congregationis emanatam ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Praefectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congr. praedictae subinde conditas, & a pia me. Clemente PP. VIII. Praedecessore pariter Nostro confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate, specialiter ordinatum fuerat, ut ex quatuor Consultoribus praedictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur; Cum enim praecipuum dictae Congregationis Institutum sit ministerium spirituale curationis animarum, quod ad Sacerdotes, secundarium vero ministerium misericordiae corporalis infirmis impendenda, quod ad Fratres Laicos respective spectat, existimatum fuerat conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio praedicta tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quo ad procuracionem salutis animarum, per Fratres Laicos vero quo ad veram corporalem Infirmorum operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiae corporalis cum assistentia, & continua habitatione in Nosocomiis hujusmodi sustinebant in partem Regimini assumerentur; verum quia tunc praevidebatur fieri posse, ut sedes Apostolica ministerium inserviendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleret, aut illud per Patronos & Administratores eorumdem prohiberetur, ideo ordinatum, atque stabilitum fuerat, ut in his casibus continuaretur Institutum inserviendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus & ubicumque opus fuisset. Et in eadem expositione subjuncto, quod Constitutiones quidem praedictae eatenus servatae fuerant. Servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverat, nec, praeter Januense, ullum Nosocomium ad curam Religiosorum dictae Congregationis remanserat, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiae corporalis incumbat, nullum praestabant servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supra dictum praecipua cura assistendi Moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit, iidemque Fratres Laici ad Gubernium praefatae Congregationis erant omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem caeco obsequio, ut plurimum sequebantur. Idem Innocentius Praedecessor supplicationibus memorati Praefecti Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ut de caetero nullus Frater Laicus dictae Congregationis in Consultorem ipsius Congregationis eligeretur, seu assumeretur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes

Exordium.

Epilogus laudate Constitutionis Inn. XI., qua statutum fuit, ne amplius Laici eligerentur in Consultores.

Causae praed. Statuti.

Praes. Regis, & Reginae Hispaniarum.

Confirmatio praed. Decretiv.

Clausula.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, ac devotis eorumdem Caroli Regis, & Mariannae Reginae precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter assensum quantum cum Domino possumus, praebere cupientes, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut praefertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictae Servae Dei Mariae de Capite, & casu excepto a Decretis praedicti Urbani Praedecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit, in futurum plenissime suffragari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Augusti MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

XCVI.

Prohibetur, ne amplius Laici Congregationis Ministrantium Infirmis gaudeant voce activa vel passiva.

De eorumdem electione in Consultores vide Inn. XI. Const. ed. 1684. Aug. 31. P. 8.

ex Presbyteris expresse professis ejusdem Congregationis eligi, seu assumi deberent, auctoritate Apostolica statuit, & ordinavit, & alias prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 31. Augusti 1684. expeditis, quam tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ hu-
jus Prohibi-
tionis, ut
supra.

§. 2. Cum autem (sicut accepimus) iisdem rationibus atteritis, propter quas sicut præmittitur, interdictum fuit, ne Fratres Laici dictæ Congregationis in Consultores ipsius Congregationis eligerentur; seu assumantur similiter interdicti expedit, ne ipsi in eadem Congregatione sub quovis prætextu voce activa, & passiva gaudere valeant. Hinc est, quod Nos memoratæ Congregationis tranquillitati, rectoque gubernio, per amplius prospicere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quicumque Frater Laicus Congregationis supradictæ voce activa, & passiva in ipsa Congregatione ullatenus gaudere possit, seu debeat, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio
motu pro-
prio facta.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obrinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos Juris, vel Constitutionum prædictarum reduci ullo modo unquam posse. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra il-

lud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCXCVII. Pontific. Nostr. Anno Septimo.

Confirmantur statuta pro tribus Seminariis in
Diececi Angelopolitana.

XCVII.

Const. ed. 1696. Jun. 7. P. 5. extat confirmatio Statutorum pro Collegio Hungarico, & Germanico de Urbe. Et Bened. XIII. Constitut. edita 1725. Maii 30. P. 1. confirmatio statutorum pro Seminario Casenaten.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dat. 10. Sept.
1697. An. 7.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Emanuel Episcopus Angelopolitan. quod alias, nempe anno 1644. bo. mem. Joannes de Palafox, & Mendoza, dum vixit, Episcopus Angelopolitan. ejus Antecessor tria Seminarium Juvenum bonis literis imbuendorum, unum videlicet sub S. Petri Principis Apostolorum, alterum sub Sancti Joannis, ac reliquum sub Sancti Pauli Apostoli respective invocationibus, a quorum uno ad aliud, juxta scientiarum in illis tradendarum ordinem, transitus fieret, congrua eis reddituum assignatione facta, comparataque Bibliotheca decenter munita, ac publicæ commoditati exposita, ad formam sacrorum Canonum, & præsertim Decretorum Concilii Tridentini, obrentoque desuper cla. mem. Philippi IV., dum vixit; Hispaniarum Regis Catholici consensu, reservato tamen ei ipsorum Seminariorum jurepatronato, erexit, instituit, & fundavit eorum erectionem hujusmodi a fel. rec. Innocentio Papa X. prædecessore nostro per ejus literas desuper in simili forma Brevis die 22. Maii 1648. expeditas confirmari, & approbari obtinuit, prout in publico super præmissis confecto Instrumento fusius apparere, ac in dictis Innocentii prædecessoris literis uberius respective dicitur contineri. Postmodum vero dictus Emanuel Episcopus prædictum Seminarium Sancti Pauli, quia illud nondum perfectum reperiebatur, nec ei de necessariis pro sufficienti Juvenum in eo educandorum habitatione, ac cæteris ad victum, & decorem pertinentibus provisum erat, perfici curavit, eique congrue providit, necnon pro ordinariis, seu extraordinariis illius expensis supportandis mille, & quingentas patacas auri communis monetæ illarum partium ipsius Rectori ex communibus redditibus prædictorum Seminariorum Sanctorum Petri, & Joannis, ab eorum Administratore, & Thesaurario annis singulis perfolvendis cum cautelis, & circumstantiis in similibus opponi solitis applicavit, ac insuper declaravit, & decrevit, quod totus dicti Seminarium Sancti Pauli situs cum ejus Terrenis, & confinis, prout ex Planta, instrumentis, & titulis situs hujusmodi proprietatem demonstrantibus constare dicitur, ad ipsum Seminarium Sancti Pauli legitimo, & proprietario titulo spectaret, ac proinde in eo, tanquam in proprio ejusdem Seminarium fundo ædificari posset quidquid de cætero pro majori illius commodo, & utilitate construi expediens fuisset. Cæterum pro felici, prosperoque dicti Seminarium Sancti Pauli, & Collegialium in eo pro tempore commorantium, necnon prædictorum Seminariorum Sanctorum Petri, & Joannis regimine, & gubernio tam idem Emanuel Episcopus, quam dictus Joannes similiter Episcopus ejus Antecessor nonnulla statuta, & ordinationes respective fecerunt, seu ediderunt, quæ ex publico die 29. Aprilis 1690.

Ortus, &
progressus
dd. Seminariorum a
Joanne de
Palafox ere-
ctorum, &
ab Emma-
nuele absolu-
torum Episcopi
Angelopolitan.

Statuta a
prædd. Episcopis
edita.

& aliis itidem publicis desuper confectis Instrumentis, in quibus uberius contineri dicuntur desumpta, & in capitula distributa sunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

De numero Collegialium S. Pauli.

Primo. Quod Collegialium numerus in dicto Seminario Sancti Pauli pro tempore commorantium non excedat octavum.

De Bibliothecario.

Secundo. Quod Bibliothecarii munus personæ habili, & idoneæ per Ordinarium Angelopolitanum pro tempore existentem eligendæ tum pro obsequio personarum ad Bibliothecam accedentium cum pro illius conservatione librorum notitia, & assistentia demandetur, quæ teneatur diebus ferialibus indispensabiliter Bibliothecæ assistere.

De oneribus Collegialium S. Pauli.

Tertio. Quod Collegiales Sancti Pauli teneantur Collegialibus Sanctorum Petri, & Joannis Theologiæ Scholasticæ, & Moralis Conclusiones præsignare, quæ ab eisdem sustinendæ erunt, & deficiente Collegiali Theologo in Collegio Sancti Joannis Artium Conclusionibus præsidente, quæ Conclusiones ter in hebdomada sustinendæ erunt, ac toties quoties opus fuerit, eis præsidere debeant, necnon dicti Collegiales S. Pauli obligati sint ad legendum, Cathedrasque Philosophiæ, & Theologiæ regendum, ac Grammaticam, & Rhetoricam eos edocendum semper, & quandocumque ob absentiam, infirmitatem, aliudve legitimum impedimentum prædictorum Seminariorum Cathedratici, & Magistrorum qui prædictarum Cathedrarum gubernio assistere nequiverint, a qua assistentia Collegiales Sancti Pauli prædicti nullatenus excusentur, dictique Collegiales S. Pauli quotiescumque Grammaticam, Rhetoricam, Philosophiam, vel Theologiam supplendo defectum, & absentiam Magistrorum alius duobus Collegiis regerint, & Collegiales edocuerint pro rata temporis suppleverint expensas, sive alimenta Collegio restituere non teneantur, etiam si Beneficia obtinuerint, sed proportionabiliter pro mercede laboris eis condoneatur restitutio.

De receptione, & numero Collegialium S. Petri.

Quarto. Quod si dicti Collegiales ob hujusmodi assistentiam cuilibet alteri obligationi sint adstricti, imposterum liberati, & exempti omnino remaneant.

Quinto. Idem Episcopus Orator, inhærendo erectioni per dictum prædecessorem alias factæ, statuit formam in dicta fundatione statutam, necnon Constitutiones ab eodem prædecessore emanatas, tam videlicet circa receptionem Collegialium Seminarii S. Petri, qui usque ad triginta circiter recipiantur, quique præcipue pauperes filii patrimoniales legitimi, & naturales, ac oriundi novarum Hispaniarum, & prædictæ Diocesis si existant, sin minus, aliarum Vicariorum Diocesum.

Sexto. Idem prædecessor alias statuit, quod nobiles, & divites non excludantur, dummodo solvant centum viginti patacas monetæ illarum partium quolibet anno, & in eis concurrant qualitates relate.

Septimo. Quod cæteris præferantur filii eorum, qui servitia Regi alias exhibuerint, seu exhibeant.

De eorum Studiis.

Octavo. Quod Collegiales, qui ingredientur in Seminarium S. Petri, sint in ætate duodecim annorum, inibique remaneant usque ad decimum septimum, seu decimum octavum annum, & discant Grammaticam, & Rhetoricam.

De Studiis Collegialium S. Joannis.

Nono. Quod exinde transeant ad Collegium S. Joannis, ibique maneant, donec Philosophiam, ac sacros Canones didicerint.

De Studiis Collegialium S. Pauli.

Decimo. Quod abinde transeant ad prædictum Collegium S. Pauli, ut praxim Sacramentorum, & rerum, quæ ad perfectionem optimi Ecclesiastici eorum necessaria, ad effectum, ut perfecte idonei ad Beneficia, & Officia cu-

rata, cæteraque munia Ecclesiastica obeunda evadant; quique assistere debeant certis temporibus servitiis Ecclesiæ Cathedralis, ac divinis Officiis interesse.

De Privilegiis Collegialium S. Pauli.

Undecimo. Quod si Collegiales divi Pauli Sacerdotali charactere initiati fuerint, & assistant moralibus conferentiis, aliisque exercitiis Ecclesiasticis eis ad majorem splendorem, & augmentum a dicto Collegio subministrabitur illud, quod sufficiens erit, etiam ad graduationem Baccalaureatus in Artibus, & in majori facultate in eodem Collegio remaneant tanquam Hospites more Collegiorum Hispaniæ, obligatione tali, ut si postea redditus Ecclesiasticos, & Beneficia Ecclesiastica obtinuerint, & commode restituere poterunt id, quod illo temporis spatio dispendent, ab ipsis sit faciendum, & eodem modo teneantur Sacerdotes prædicti ad rationem centum quinquaginta Patacarum pro quolibet anno, quod non solum ex debito conscientia posita Beneficii assentione, verum etiam, & justitiæ, qua compelli possunt, restituere teneantur Collegio expensas ad rationem taxatam a Fundatore.

De Bibliotheca.

Duodecimo, & ultimo. Quod ex eadem Bibliotheca superius relata per Prædecessorem prædictum sufficienter libris, aliisque necessariis referta, ac munita, idem Prædecessor prohibuit, ne Libri hujusmodi quavis de causa, vel prætextu ab ea ullatenus extrahantur.

Preces Emmanuelis Episcopi.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Emmanuel Episcopus Capitula, Statuta, & Ordinationes hujusmodi, quo firmius subsistant, & ferventur exactius, Apostolica Confirmationis Nostræ patrocinio communiti summopere desideret. Nos ipsius Emmanuelis Episcopi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferrie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attenta dilecti filii nostri Petri Matthæi ejusdem S. R. E. Cardinalis Petrucci nuncupati a Congregatione eorumdem Cardinalium ad hujusmodi negotium examinandum deputati, revisione, præsertim Capitula, statuta, & Ordinationes, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatorum Statutorum.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis pro quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Seminariorum præfatorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissis-

rum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferentibus habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum, die X. Septem. MDCXCVII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

XCVIII.

Conceditur Eremitis Excalc. Sancti Augustini Congregationis Gallicanae Provinciae Franciae facultas canendi cum notis in Expositione Sanctissimi Sacramenti, & Missis Defunctorum.

Inn. XI. Const. ed. 1679. Jun. 22. P. 3. agitur de facultate aggregandi ad Confraternitates Cincturorum. Et Clem. XI. Const. ed. 1701 Jan. 29. P. 1. conceditur facultas cantus Gregoriani in horis Canonice.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17. Mar.
1698. An. 7.

Causa Con-
cessionis.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Vicarius Generalis, Assistentes Generales, & Substituti Diffinitorii Congregationis Gallicanae Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod cum jam pridem multi Christiani, ac praesertim Charissimus in Christo filius noster Jacobus Magnae Britanniae Rex Illustris, necnon Charissima itidem in Christo filia nostra Maria ejus Magnae Britanniae Regina Illustris, imo, & quamplures ab haeresi ad fidem Catholicam conversi ab ipsis exposculent, ut in Expositionibus, & Benedictionibus Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti, quae frequenter in Provincia Franciae ejusdem Congregationis, ac praecipue in Conventibus Civitatis Parisiensis, & Suburbii Sancti Germani in Laya nuncupat. dictae Civitatis, magno populi concursu fiunt, Hymni, versus, aliaque, quae ea occasione cani solent, modo plano decantari valeant; In Statutis vero Congregationis praedictae totum Officium sine notis cantari praecipiat; ipsi Exponentes Hymnos, ac preces hujusmodi, quae in Expositionibus, ac Benedictionibus praedictis canuntur, quaeque ad Divinum Officium nullatenus pertinere videntur, dicto modo plano, & cum notis, prout similiter Missas Defunctorum praefatis scilicet Christianidelibus idipsum exposculentibus, solemniter decantare posse, ac proinde opportunam ad praemissa facultatem pro Convenibus Provinciae supradictae dumtaxat sibi a nobis concedi plurimum desiderant.

Preces Su-
periorum, &
Officialium
Congrega-
tionis.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem Venerabilis Fratris Marci Archiepiscopi Damasceni apud Charissimum pariter in Christo Filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Chri-

stianissimum nostri, & Apostolicae Sedis Nuncii super praemissis transmissam, necnon dilectum Filium Valerianum a Sancta Cecilia Procuratorem Generalem dictae Congregationis audiverunt, consilio, eisdem Exponentibus petitum Indultum pro Cantu plano, cum notis in Hymnis, & precibus praedictarum celebrationum tantum auctoritate Apostolica tenore praesentium benigne concedimus.

Concessio
praedicta.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Provinciae, & Conventuum praedictorum, etiam juramentis, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum inferentibus habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum, die XVII. Mart. MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Confirmatur Decretum Congregationis Sancti Officii de Vicariis Foraneis, aut aliis ab Ordinariis Americae in locis a Curia Episcopali ultra duas dietas distantibus pro statu libero contrahentium eligendis.

XCIX.

De auctoritate Vicariorum Apostolicorum in Oriente vide Const. ed. 1697. Feb. 6. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 3. Maji
1698. An. 7.

Causa De-
creti d. Con-
gregationis.

PRO parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici exponi Nobis nuper fecit dilectus filius nobilis vir modernus Comes de Altamira ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, quod cum ipse dicti Caroli Regis nomine Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in universa Republica Christiana contra haereticam pravitatem Generalium Inquisitorum a Sede praedicta specialiter deputatorum exposuisset, ipsi Carolo Regi innovisse scandala in partibus Americae eidem Carolo Regi subiectis vigentia, eo quia Ordinariis earumdem partium indistincte omnes suos subditos matrimonium contrahere volentes ad probandum suum statum liberum in cujuslibet eorum Curia Episcopali compellentibus, ii, qui a Curia hujusmodi longe aberant, post conclusum matrimonii tractatum, sive quia testes, qui ad Curiam praedictam accedere vellent, non inveniebant, sive quia pecuniis pro illuc deducendis testibus hujusmodi necessariis carebant, matrimonio minime celebrato cum scandalo, & peccato in mutua consuetudine, & commercio perseverabant, ac proinde dictus Comes me-

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilis divinae bonitatis divitias evecti, ea, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, stabilenda inter Religiosos viros a saeculi turbis segregatos, & Altissimi obsequiis sub laudabili strictioris observantiae instituto addictos tranquillitatis studio provide, atque sapienter constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata serventur, Apostolici praesidii nostri patrocinio, cum id a nobis petitur, liberent corroboramus, illisque ne temerario cujusquam ausu violentur, novas sanctiones adjungimus, sicut conspicimus in Domino rationi esse contentaneum.

§. 1. Alias siquidem pro parte tunc existentium Prioris majoris Domus Carthusiae Gratianopolitanae Diocesis, & Diffinitorum Capituli Generalis Ordinis Carthusien. fel. rec. Julio Papa II. praedecessori nostro exposito, quod licet omnes Domus dicti Ordinis citra, & ultra montes, ac ubilibet existentes, illarumque Religiosi sub una obedientia, videlicet Prioris, & Diffinitorum praedictorum existerent, & quos una Religio, ac Professionis vinculum alligaverat, nulla aemulatio, nulla praesidendi ambitio, aut quavis alia causa ab invicem separare debuisset, sed charitatis vinculum in unitate pacis, eos conservare, nihilominus humani generis inimico procurante, & instigante, contingere poterat quod aliqui Religiosi Ordinis praedicti aliis obedientiis subjici tentassent, & ab eorum vero Superiore, & Capite discedere, unde non solum illorum, sed etiam aliorum Religiosorum ejusdem Ordinis animarum periculum evenisset, ipsaque Religio in dies scissuram passa fuisset, ac successu temporis, quae inter caeteras asperioris, seu strictioris observantiae existerat, paulatim ad laxiorem vivendi modum declinasset. Idem Julius praedecessor supplicationibus eorumdem Prioris, & Diffinitorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, quod omnes, & singulae personae dicti Ordinis tunc, & pro tempore existentes cujuscumque status, & conditionis, vel praeminentiae essent, vel fuissent, quae per se, vel per alium seu alios directe, vel indirecte, publice, vel occulte procurassent aliquam divisionem in Ordine praedicto, seu exemptionem aliquam Domorum ipsius Ordinis, ac illius Religiosorum a communi obedientia Prioris, & Capituli generalis praedictorum eo ipso omnibus obedientiis, & officiis in eodem Ordine perpetuo privatae, & ad similia obedientias, & officia perpetuo inhabiles existerent, ac omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dicto Ordini & illius personis in genere, vel in specie quomodolibet concessis, & concedendis sine spe rehabilitationis ad illa, perpetuo careret, literaque Apostolicae desuper impetranda gratiam, seu justitiam concernentes, nullius essent penitus roboris, vel momenti, auctoritate Apostolica perpetuo statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Julii praedecessoris literis desuper sub Plumbo anno Incarnationis Dominicae 1508. decimo sexto Kalendas Julii Pontificatus sui anno Quinto expeditis uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Maria de Rochefort Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exposi fecit, ipse quo Ordo praedictus, in ea, quae de praesenti gaudet, & haecenus, benedicente Domino gavisus fuit unitate, & integritate in perpetuum conservetur, ac quodcumque in eo scissurarum periculum in posterum avertatur, supradictas Julii

praede-

morati Caroli Regis nomine Congregationi praefatae supplicasset, quatenus ad ejusmodi inconvenientia tollenda Ordinariis praedictis praecipere, ut quoad loca a Curia Episcopali ultra duas dietas distantia Parochialium Ecclesiarum Rectores, sive aliis personis sibi beneficiis facultatem recipiendi probationes super statu libero matrimonia contrahere volentium concederent, ita ut probationibus hujusmodi sic factis ad matrimonii celebrationem deveniri valeret, Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet - Feria quarta die nona Aprilis 1698. In Congregatione Generali Sanctae Romanae, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu Sanctae Mariae super Minervam coram Emis, & Rmns Dñis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis - Lecto retroscripto Memoriali, Eminentiissimi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores praedicti annuerunt praedictae instantiae, & mandarunt, quod per DD. Episcopos deputentur ad hunc effectum, vel Vicarii Foranei, vel alii eis beneficii - Joseph Bartholus Sanctae Romanae, & universalis Inquisitionis Notarius - Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint, & serventur exactius illa, quae Apostolici muniminis praesidio roborantur, Nobis propterea praedicti Caroli Regis nomine supplicatum fuit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 1. Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Concilii editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die III. Martii MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Confirmatur Constitutio Julii II. pro unitate servanda in Ordine Carthusien. cum adjectione poene excommunicationis in contravenientes.

Priori Carthusien. factum fuit praecipuum non egre diendi Constit. 1692. Nov. 4. P. 2. Et Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 2. P. 12. interdictus fuit esus carni.

Decretum praedictum.

Preces Regis Catholicici.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulae.

C.